

ÄVENTYRSVANDRING 2018

Vandring 4/2018: 11 april. Blåsippevandring. 20 deltagare. 9 km.

Idag var det utlovat nya vandringsvägar i Vellinge, blåsippor och vackra pilar. Allt detta fick vi också. Tillika fint väder och ett trevlig företagsbesök,

Vi började vid busshållplatsen i centrum. Vi gick förbi barnens uteplats vid biblioteket. Där finns ett konstverk, "Fåtölj", som vandringsledaren genast intog. Huggen i Bohusgranit, skänkt av konstnären Ingemar Andersson 2007. Den kallas även "Prinsesstronen". Den är gjord med tanke på alla unga flickor som kan behöva känna sig upplyfta och utsedda och speciella en stund. Konstnären tror att man kan behöva få prova på den känslan emellanåt. Då får man också bättre ansvarskänsla för sina medmänniskor (citat från Vellinge kommuns Kristina Papai).

Sedan gick vi förbi Lions lada in på cykelvägen där och kom till ett stort träd med nedblåsta grenar. Vi bröt av några kvistar och studerade dem ingående. Vårt gemensamma intresse för träd till trots, så kunde vi inte bestämma trädets namn. Det var inte bara stort utan hade också stora klubbiga knoppar. Vad sägs om balsampoppel?

Vid Eskilsgårdens äldreboende vek vi av till vänster tills vi kom nästan ända fram till motorvägens buller. Till höger går det in en stig bland höga träd som gav oss känsla av att vandra i en katedral. Där lyste sciljan blå bland fjolårslöven. Vitsippor och snödroppar såg vi också.

ÄVENTYRSVANDRING 2018

Vandring 4/2018: 11 april. Blåsippevandring. 20 deltagare. 9 km.

Framme vid koloniområdet med grönkålsstånd och broccoli och många fina odlingslådor gick vi ut på Malmövägen en liten bit tills vi kunde korsa den mitt i morgontrafiken. Det uppstår alltid ett glapp mellan bilarna men man får se sig för. Var och en har ansvar för sig även om jag försöker invänta allesammans innan passagen.

Nu var det inte långt till Plantskolan i Vellinge. Där hade jag bokat ett besök i orangeriet med många trevliga förslag till prydnader av uteplatsen. Vi fick en kort introduktion om företaget och spatserade sedan runt bland växterna. Flera av deltagarna var väl bekanta med plantskolan medan andra aldrig tidigare besökt den.

Snart skymtade vi kyrktornet till Eskilstorps kyrka med de gamla ankarsluten, som har en vacker form. Ett vant öga ska kunna se vilket årtal de är smidda. Vidare in på kyrkogården och genom byn med fina hus och trädgårdar.

ÄVENTYRSVANDRING 2018

Vandring 4/2018: 11 april. Blåsippevandring. 20 deltagare. 9 km.

En trollhassel med hängen visade sig vara kanske en ormhassel, med hängen bådar den vårens ankomst.

En ny större väg korsade vi nu, Hököpingevägen, och gick hela Lövsångaregatan. Området byggdes på 1970-talet. Då fanns redan de vackra gulkvistade pilarna vid vägens slut. De lyste gula på långt håll i solskenet. De växte som en liten skog på ca 30 träd. Det är inte ofta man ser pilar i en sådan formation.

ÄVENTYRSVANDRING 2018

Vandring 4/2018: 11 april. Blåsippevandring. 20 deltagare. 9 km.

Inte nog med dessa träd, pilarna fortsatte i en lång rad längs cykelvägen söderut.

På vänster hand hade vi nu ett backigt grönområde med en sten-samling mitt i. Där kunde vi reservera var sin fikasten eller dela en med en kamrat.

ÄVENTYRSVANDRING 2018

Vandring 4/2018: 11 april. Blåsippevandring. 20 deltagare. 9 km.

Karin hade hittat en ovanlig sippe som vandrade runt bland deltagarna. Vandringsledaren råkade veta namnet på den för det finns en likadan i hennes trädgård. Balkan-sippa!

Nu var det spännande. Skulle det finnas blåsippor på det vanliga stället eller skulle de ha blommat över eller helt enkelt vissnat efter de tre snöfallen i mars och början av april? Jodå, de fanns och till och med i en större mängd än vi kom ihåg från förra gången. Vilken glädje!

ÄVENTYRSVANDRING 2018

Vandring 4/2018: 11 april. Blåsippevandring. 20 deltagare. 9 km.

Nu återstod en ny pileallévandring bland riktigt gamla och trötta pilar. Det är märkligt att de fortfarande lever, när endast barken återstår. Som tur är har man förstått att successivt förnya beståndet.

Så letade vi oss in på kända favoritvägar. Den gamla järnvägsbanken genom södra Vellinge gör en charmig nästan halvcirkelformad bana och så var vi inne i villaområdet på västra sidan om Södervångsgatan. Nu överraskade vandringsledaren deltagarna med ännu en ny väg, upp och ner och hit och dit över backarna ända in till centrum. Så var cirkeln sluten.